

GDJE JE PRAVA CRKVA?

Mr. Herbert W. Armstrong

Isus Hristos je rekao, "Podignuću moju crkvu". On nije reka "Crkve", "Sekte", On je rekao da vrata pakla neće je nadvladati. Negdje ta originalna prava Crkva postoji danas. Ali gdje? Koja? Šta je Crkva? Zašto jena? Ovde je otkrivena prava istina.

Kakva su to sva povodom crkve pitanja-koja se vas tiču? Gdje je originalna prava Crkva koju je Isus Hristos osnovao-jednu koju živi Isus Hristos vodi još danas? Ovo je pitanje koje je mene mučilo, u 1926, i u početku 1927. Odrastao sam, kao mnogi od naših čitaoca, u jednoj poštovanoj od starih Protestanskih naziva. Od djetinjstva sam vođen u Nedjeljnu školu i crkvu, Rečeno mi je da sam "spašn" da podpuno imam "pravo po članstvu poroda" u crkvi. Nisam mnogo znao u šta moja Crkva vjeruje-sjećam se da se nisam mnogo ni brinuo o tome.

Ali oko 18 godina starosti izgubio sam podpuno interesovanje, i rijatk sam odlazio poslije toga. Po završetku škole počeo sam raditi kao oglasivač u novinama. Bio sam ambiciozan. Tražio sam položaj. Radio sam teško, učia sam mnogo da bi poboljšao svoju sposobnost, gonio sam sebe bezumno preme tom željnom položaju. Onda, poslije opšte nacionalne dipresije koja je bile izvan moje kontrole uništila mi je dva puta moju struku koju sam započeo, bio sam prinuđen zbog gnjeva u jedno neprekidno proučavanje Biblije po prvi put u mom životu. Šta se Biblije ticalo, stalno sam govorio, "ja ne mogu da razumijem Bibliju".

Neobično-stalno sam tražio razumjevanje-ali o drugim stvarima. Biblija mi je izgledala suviše suoparna, tupa, mrtva knjiga koju niko ne može razumjeti. Predpostavljao sam, svakako, da su sve crkve stekle sva svoja vjerovanja, nauku i običaje kroz Bibliju-ali onda, nisam imao interesovanja za religiju.

Ali na pokon, u ranom dolasku 1926, bio sam izazvan! Bio sam dvostruko izazvan! Moja žena izabrala je "vjerski fanatizam" to jest, izgledalo je meni fanatizam: One je govorila kako je našla u Bibliji-ali ja sam znao mnogo dobro da je nemoguće, pošto je to jedno vjerovanje i izvršenje sasvim oprečno crkvama. "sve ove crkve ne mogu biti pogrešne", rekao sam. "One imaju svoju nauku iz Biblije i taj fanatizam je oprečan onome šta vas uče".

"Dobro, možda oni uče oprečno Bibliji, onda", nastojala je moja žena, "to sam ja našla u Bibliji!"

Rasprava nije uspjela. Ona je rekla da ako ja njoj mogu da pokažem gdje Biblija uči drukčije, ona će onda odustati, ali ne drukčije. U isto vrijeme snaja me je izazvala povodom teorije evelucije.

Ja nikad nisam učio evoluciju u školi ili gimnaziji. Ona je rekla da sam prosto tup ako ne vjerujem u evoluciju! Ovo je duboko ubolo moj ponos! Ja tupan? Kakva uvreda!

"Dobro", odgovorio sam, "Ja ću proučiti evoluciju u detalje, i ako si netačna, kao šta znam da jesi, ja ću ti dokazati, i nagnaću te da progutaš te svoje riječi".

DOKAZ DA BOG POSTOJI

Stalno sam vjerovao u Boga-i ako sam malo znao o njemu, nikada se nisam brinuo o "vjeri".

Svakako, nikada nisam ni ulazio u dubinu pitanja da bi dokazao da Bog postoji, i da li je evolucija istinita. Manjina nikad nije. Uzeo sam Boga olako, ali sam smatrao ipak da je evolucija lažna teorija.

Skorom svi koji vjeruju u Boga ili evoluciju prihvatili su svoje vjerovanje bez dokaza! Ali to za mene nije više bilo dovoljno! To je postalo skorom -dan-i-noć proučavanje Biblije, i u-dubljinu istraživanje kroz knjige evolucije, geologije, paleontologije, biologije, fizike. Bid sam udubljen u zapise Darvina (Darwin), Hekela (Haeckel), Hakslija (Huxley), Vogta (Vogt), Čamberlina (Chamberlin). Istraživao sam i radioaktivnost. Koja potvrđuje da nije

bilo u prošloj vječnosti materije, već stvaranje. Proučavao sam stvaranje u Prvoj Knjigi Mojsijevoj. To je bilo šest mjeseci neumorno istraživanje, koje je zahtjevalo učenje čak do 1 ili 2 časa u jutro. Ali na kraju sam dokazao postojanje Boga, i nepogrešivo nadahnuće Biblije; i tako sam pobio teoriju evolucije, i prisilio sam snaju da "proguta svoje riječi"!

Ali u raspravi sa mojom ženom, izgubio sam! Ona je bila u pravu, a ja sam bio kriv. To je bila najveća pilula koju sam ikad progutao. Vidiš, to samo ne znači prizhati da sam kriv. To je suviše

teško za ljudski um i ponos. Ali sad sam uvidio kako sam pogrešan bio, ne samo što sam vjerovao kroz pretpostavku, već što sam radio i što sam bio. Smatrao sam da sam prilično bio dobar! Ljudski um tako stalno misli. Naučio sam da ljudska priroda je prosto loša i nevaljala.

Odmah sam počeo razmišljati, "Ako ja prihvatim Biblijsku nauku, i počinem živjeti po njoj-ako priznam Hrista, preokrenem se, živim Hrišćanskim životom, što će moje bivše profesionalno društvo i drugovi da kažu"? U mom umu, značilo je napustiti ih svijuz-za uvijek!

To znači preokret! I to je nešto što ne vjerujem da se dogodilo u stvari, i potpunosti, bez unutrašnje borbe. To se nije desilo samnom u mom slučaju. To znači predati se! To znači odustati od svega onoga što je moje srce čelelo-moju životnu namjeru. To znači napustiti put mog sadašnjeg života-jedan podpuni zaokretaj. U stvari to znači odbaciti moga krivog boga, i ako nisam vidio to tako tada. To znači bezuslovnu kapitulaciju Bogu. To znači uzeti moj život i dati ga Bogu! Na kraju tako sam i učinio!

Ali sada sam se suočio sa novim zahtjevom! U ovom napetom učenju, doznao sam da "sve ove crkve" mogu pogresiti. Pronašao sam, nadalje pošto sam znao u kakvoj sam crkvi odgojen i vjerovao, što je sve- bilo oprečno Bibliji.

GDJE JE PRAVA CRKVA?

Sad dolazi pitanje, gdje je prava Crkva-jedna koju je Isus Hristos osnovao-onu koju on vodi danas-jedna koja vrši njegovu dužnost-jedna koju je on rekao da je neće nikad napustiti i zaboraviti. Bio sam mnogo razočaran! To je bila skorom ozljeda za šest mjeseci.

Kad sam pročitao Rimljanima 6:23, zagledao sam se u taj zapis moje Biblije u okiranom, nevjerovatnom nevjerovanju: Ono kaže, "Jer je plata za grijeh smrt; a dar Boga je život vječni u Isusu Hristu Gospodu našem". Stalno sam vjerovao da plata koju zaradimo za grijeh jeste baš suprotno smrti. Učen sam da kad mi dobijemo platu za grijeh jeste vječni život-u paklenom ognju! Ovaj stih nam govori da je vječni život nešto što samo možemo primiti kao dar od Boga.

Ali NE! Svakako ne! Mi već imamo vječni život-tako sam bar mislijo-mi smo besmrtni duše! Shvatio sam da mnogi teolozi tumače taj stih-to jest, oni stavljaju drukčije tumačenje u njega. Oni mjenjaju značaj tih riječi da ih prilagode svome vjerovanju umjesto da dozvale Bogašijim Riječima da im promjenu vjerovanje u skladu sa Bogašijom istinom. Oni proizvode novi značaj riječi smrt. Oni označavaju smrt kao značaj- "odvajanje od Boga".

Razmotri ovaj stih ponove. Na jednu ruku, za grijeh, mi umiremo. Na drugu ruku, oprečno toj kazni jeste vječni život. Sada, to je prosto jasno, ako vječni život je prava oprečnost smrti, onda, smrt ne može značiti vječni život!

To je bio čok da u mnogim-ako ne u većini-predavanje Isusa Hrista u Novom Zavjetu Crkve sada uče sasvim oprečno, i slijede oprečne običaje i poslove. To je bilo zbunjeno. Moja glava se vrtjela.

Ali tu je to, eto na prnстом jeziku. Pročitao sam da duša može umrijeti! "Koja duša zgriješi ona će i poginuti": (Jezek.18:4,20). Bilo je važno da se istakne dva puta. Onda su moje zapanjujuće oči pročitale, u Otkrivenju 16:3, "I svaka duša živa, umrije u moru". To nam kaže da duše mogu umrijeti. Onda sam vidio gdje Isus kaže da se duša može uništiti! Ali, "...nego se bojte onoga koji može i dušu i tijelo poguoiiti u paklu (gehena)" (Mat 10:28).

To je pošlo izoledati da su crkve netajne, poslije svega! Ali zar Isus Hristos nije osnovao svoju crkvu? Svakako da jeste, i pronašao sam gdje je On rekao da vrata paklena neće je pobjediti -nemoće da se uništi! Pronašao sam gdje je Isus Hristos rekao da je neće nikad napustiti i ostaviti-gdje će on stalno biti "u sredini" nje. Pronašao sam da je On glava Crkve! Isus Hristos vaskrsnuo je iz mrtvije. On je stalno živ.

Onda gdje je ta Crkva koju On čuva, upravlja, i upotrebljava? Bio sam smeten. Ali sam produčio sa istraživanjem. Produčio sam sa naukom. Pronašao sam ovo otkriće nova-meni-istinu mnogo zažaranu i zainteresovanu tečinju u mom životu. To je bilo kao da sam našao grudu zlata-sad bogat-samo ovo je bilo duhovno bogastvo. Ali nisam doznao gdje, i koja, je samo jedna prava Crkva koju je Hristos osnovao za prilično dugo vremena. Doznao sam da je Isus izabrao svoje učenike, koji su postali temelj Crkve, da su se odvojili od ovoga svijeta i "ostali odvojeni" (2 Kori. 6:17-18). Također Isus je rekao Bogu svome Ocu da se On čak ne moli za svijet (Jov. 17:9). U Mateju 24:1-3, On je govorio o kraju ovoga vijeke. Pronašao sam da riječi zapisane u Bibliji kažu "ovaj vraćni svijet".

U dolazećem vremenu shvatio sam da kroz svijet, specialno ovaj 20-ti vijek, postignut je veliki napredak, i još je uvijek prolećen skroz na skroz sa neopisljivim zlom. I to zlo se umnožava. Zašto ovo ovakvo čudnovato zlo?

Nisam shvatio namjeru Crkve-razlog zašto ju je Hristos i osnovao-dokle god nisam naučio istinu samog stvaranja svijeta.

KO I ŠTA JE BOG?

Trebao sam naučiti, prvo, ne samo dokaz da li Bog postoji, nego ko, i šta je Bog. Mnoge Crkve tradicionalnog Hrišćanstva vjeruju da je Bog trojstvo-Bog u tri osobe. Judejska vjera vjeruje da je Bog jedan-jedna osoba. Neki vjeruju do je Bog jednostavno "Našelo"-ili dobro nešto u svakom životu bitu.

Ali ja sam pronašao da Bog otkriva sebe kroz Bibliju. U Jovanu 1:1-5, mi čitamo o "Riječi". Stih 14 kaže do je Riječ pretvorila se u tijelo i pastao Isus Hristos. Riječ je bila sa Bogom, i Riječ je bila Bog. Koko to meće biti? To je recimo kao, aka je bio Jovan, i Jovan je bio so Smitom, i Jovan je bi Smit. Jovan može biti Smitov sin, i Smit je familije ime-prezime.

Naučio sam da u Prvoj Knjigi Mojsijevoj 1:1 je otkriveno do je Bog stvorio Nebo i zemlju. Ali Mojsija je zapisao te riječi. I Engleska riječ "Bog" prevedena sa Jevrejskog ELOHIM kako je to Mojsija zapisao. Elohim je riječ mnžine-viće nego jedna osoba. U stihu 25-om, ista glove, Elohim je rekao: "Da našinimo čovjeka po svom obličju, kao što smo mi". Riječ Bog, onda, je ime familije. Boćije familije. I krave su stvorene po vrstama njihovijem (stih 25) ali čovjek je stvoren po Boćijem obličju.

U Novom Zavjetu mi učimo da je Bnćiji Duh u nama svjedoći našemu duhu do smo mi duhovno zaćeti sinovi Boći. Isus je sin Boći, i Crkva treba da se uda za njega (Mat. 25:1-13; Otk. 19:7). Onda Bog je u stvari familija, kroz koju, kroz Hrista, mi se možemo roditi. U Rimljanima 8:29, zapisano je da je Isus bio prvoroćeni meću mnogom braćom. On je roćen pravi Bog "sa vaskrsenjem iz mrtvih" (Rim 1:4).

Pošto je prvi čovjek, Adam, bio obličja Boćijeg, da li je moguće do bi i on bio Bog?

ŠTO JE ČOVJEK?

Bog je sastavljen od Duha-On je duh (Jov. 4:24). Ali čovjek je napravljen od praha zemaljskoga (2. Moj. 2:7). I Bog dunu mu u nos duh života i čovjek (prah) posta duća-prah zema ljski postala je duća. Čovjek je dobio privremeni boravak, održan u životu sa disanjem vazduha, i cirkulacijom krvi-i stalno snabdjeven hranom i vodom iz zemlje. Ali Bog nam je prikazan kao besmrtan-imaćući sam po sebi prioćeni život.

Kak vidimo da je Bog ponudio Adamu vječni život, kroz "Drvo života" u vrtu Edemskom. Ali Božija nije bila namjera da dade ovaj nasljedni besmrtni život čovjeku osim i dok čovjek ne primi isti sveti, pravedni duhovni prefektni karakter Boga. I ovo je čovjek trebao sam da izabere-inače to ne bi bio pravedan karakter. Drugo specijalno simbolično drvo bilo je "poznanje dobra i zla". Bog je rekao Adamu da ne jede sa tog drveta, jer će umrijeti. To je bila stoga drvo smrti. Ali drvo života također je bilo drvo znanja-to jest, duhovnog znanja kao dato od Boga. Kada je Adam izabrao drvo smrti, on je uzeo na sebe znanje dobra i zla.

Dozvoli mi do razjasnim sa ovim ciljem da i drugi zapisi otkrivaju da je Bog stvorio čovjeka sa ljudskim duhom. Jova, 32:8 kaže, "Ali je duh u ljudima" a stih 18 kaže ovaj duh u čovjeku prisiljava ga-predlače, varniča, pogani. 1. Kor. 2:11 kaže, "Jer ko od ljudi zna što je u čovjeku osim duha božijeg koji je u njemu". Čovjek se sav tvar-ne duh. Duša je tvar iz zemlje. Ali tu ima duh u toj duši, ipak samo ljudska duša. Ova duša dava silu inteligencije ljudskom mozgu. Da razjasnim malo bolje na ovom mjestu, skorašnje proučavanje mozga pokazalo je da je ljudski mozak sličan mozgu životinja. Ali životinjski mozak radi po instinktu, ne može misliti, razmišljati, planirati, izmišljati kao što čovjek može. Životinjski mozak na zna što je dobro a što je zlo-ne može da ušiva muziku, umjetnost i literaturu. Ljudska duša dodava duševnost čovječijem mozgu.

Onda, zašto, je Bog stavio ljudski duh u ljude, a ne u životinje? Odgovor je jedna dalekosežna istina! Ljudski duh u čovjeku jeste jedna vrijednost ljudskog života-pošto je to jedini način sa kojim živo biće može biti ujedinjeno s Bogom. Po pokajanju i vjeri onih pozvanih od Boga mogu biti zaštićeni od Boga, biti rođeni kao djeca Božija-isti Bog-dio Božije familije. Boži sveti Duh može tako ujediniti se sa ljudskim duhom.

Tako, kao u Rimljanima 8:16, Boži duh svjedoči našem duhu da smo djeca Božija-sada zaštićeni od Boga i biti rođeni na vaskrsenju kao duhovna bića. Kako je Bog poslije i otkrio u ovoj napetoj umno-otvorenoj nauki njegovih riječi, ljudska Familija, otpočeta sa Adamom bila je, potencialno, Božija familija kroz koju je Bog imao namjeru da se prerodi. I ljudski prepороčaj jeste prava vrsta Božijeg svetog prepороčaja. Ali objava ovog znanja bilo je previše duboko za grešne i Sotonu-zavedenu razumnost da obuhvati-izuzev onih koje Bog pozove i oni koji su od njega zaštićeni kroz njegov Duh sveti. Ova ogromna istina vodi u razumjevanje zašto će nam Crkva, i koja je jedna prava Crkva Božija: Sad da se vratimo u vrt Edemski i osnivanje ovoga svijeta.

STVARANJE SVIJETA

Prvo živo biće, čovjek Adam, zaveden je od svoje žene Eve na neposlušnost Bogu, i odbacio je drvo života. To Drvo života bilo bi ga ujedinilo sa Bogom. Ali po njegovoj odluci, Bog je zatvorio drvo života od Adama i njegove familije-sve dok Bog nije poslao Isusa Hrista, drugog Adama, da omogući ujedinjenje ljudi s Bogom. U stvari namjera Crkve Božije jeste da ujedini ljude sa Bogom.

Vjerujuči Sotoni.. On je rekao da ona neće umrijeti-da je ona besmrtna duša. Ona je to povjerovala, i njena djeca vjeruju u to laž od tada. Adam se pridružio njenoj odluci svojevoljnoo-znanja dobra i zla, rađe nago Bogom-odkrivenog znanja-slušajući ljudski duh rađe nego primiti i biti vođen sa Božim svetim Duhom.

Razjasniti drugim načinom, oni su bili ukrađeni od Sotone, i slijedili su put života, znanja i razumjevanja kradice rađe nego njihovog mogućeg Oca, koga nisu poslušali. Ali-Božija namjera ostaje: Bog će odkupiti svoju moguću Familiju. Ali od tada ljudska familija u Adamu je izabrala put grijeha i pošto je grijeh donio na njih patnju, brigu, tugu i smrt, Bog je zatvorio drvo života, da oni nisu u stanju steći vječni život kroz bol, patnju, mizeriju i nevolju. Vječni život bi, kroz Hrista, bio omogućen za sve one koji bi izabrali pravi izbor, kroz drugog Adama.

Tako, bilo je onda određeno, na tom osnivanju ovog sadašnjeg ljudskog svijeta i civilizacije (Otk 13:8), da Hristos, "Jagnje Božije", treba da dođe i da se vrtnje da

otkupi izgubljene. Na istom osnivanju ovog svijeta koji je odpočeo sa Adamom, bilo je određeno da "I kao što je ljudima određeno jednom da umru, a po tom sud" (Jeer. 9:27). Ali kako čovjek može biti osuđen kad on umre?

Ovo je opisano u 1. Korinćanima 15:22-24, "Jer ako po Adamu svi umiru, tako će mo po Hristu svi oživjeti"-u vaskrsnuću. Ovo je pisano u Otkrivenju 20:11-12 kao veliki bijeli prestol. "Knjiga života" je otvorena na sudu. Oni pronađeni krivima, kao svi što su, učine da Hristos drugi Adam je došao i platio za njihovu smrt umjesto njih. I onda ako se pokaju, drvo života bite im otvoreno. Oni će biti zažeti i onda se roditi kao sinovi Boga, obrađeni u Boga u familiju. Ipak, u međuvremenu svi umiru i ostaju mrtvi do vaskrsenja.

DRUGI ADAM

U Božijem dospelom vremenu, nekih 4.000 godina poslije Adamovog grijeha i osnivanja ovoga svijeta, Bog je poslao svoga sina, Isusa, rođenog od Marije, začetog od Baga. On je došao kao drugi Adam. Ne kao prvi Adam, on je izabrao drvo života.

Isus se rodio od svetog Duha Božijeg. On je bio ispunjen, bez mjere, Božim Duhom. On je imao najbližu vezu sa Bogom koju je prvi Adam odbacio. On je bio začet i ljudski rođen od Boga. On je rekao "Ja držim zapovjesti Oca mojega" (Jov 15:10), koje je prvi Adam odbacio i izabrao umjesto svoje vlastito ljudsko dobro, kao i zlo. Tako je Isus izabrao drvo života. Isus je rekao, "sazidaću crkvu svoju" (Mat. 16:18). Ovo je prvo mjesto u Bibliji gdje je riječ Crkva upotrebljena. Ako odgovorimo na pitanje navedenih u ovoj brošuri, "Gdje je prava Crkva?" mi moramo ovdje stati- i upitati, što je Crkva? Šta je Isus ozidao? Zašto je potrebna Crkva? Je li to jedna crkva koju je Isus pdigao -ili mnoge? Jeli Crkva podjeljena u mnoge dominacije, sekte i djelove? Ili, je to samo jedna orginalna prava Crkva koju je Isus podignuo?

ZAŠTO CRKVA?

Novi Zavjet u Bibliji orginalno je napisan na Grckom jeziku. Engleska riječ Crkva prevedena je sa orginalne Grčke riječi Eklesia. Što znači "pozvani jedni". Grčka riječ znači "pozvani" da se druže zajedno, specialno kao vjerski okup. To ne znači građevina strmih krovova, sa siljkom uprtim u nebo, i sa krstom na Fasadi.

Simbolično Crkva je uspoređena kao domaćinstvo (ili familija) Božija (Efez 2:19-21) i građevina koja raste zajedno u sveti Hram u koji će Hristos doći po povratku na zemlju kao Kralj kraljeva, vladajući svim narodima svijeta. Ali zašto Crkva? Zašto pozivati svoje članove iz ovog svijeta?

To je odgovor sa drugim pitanjima. Što je lose sa ovim svijetom?

Osnovano je na lošem temelju. Ono je prošlo od kraja na kraj sa zlom, prouzrokujući čiva bića da pate, muče se i umiru. U tradicionalnom Hrišćanstvu izgleda da tamo ima neki pojam da je Bog stvorio Adama podpuno besmrtnog duhovno biće-da je Sotona došao i pokvario ovo prefektno duhovno mehanizovano biće-i, da je Hrišćanstvo Božiji pokušaj da okrpi štetu, i napravi čovjeka dobra kao što je bio Adam prije nego što ga je Sotona iskvario. To je podpuna laž i nema nikakve veze sa Biblijom.

Pokazano je da je Bog stvorio čovjeka smrtnog, sa samo jednim privremenim životinjskim opstankom čineći od udisanja vazduha, cirkulacije krvi, i besprestanu snabdjevanje vodom i hranom sa zemlje. Čovjek je odbacio drvo znanja, koje je za badava njemu ponuđeno. Čovjek nikada nije stekao besmrtni sam po sebi život. Umjesto čovjek se ukrcao na put života koji proizvodi bol, patnju, brigu, nevolju, smetnju i smrt. Civilizacija ovog organizovanog društva podignuta je na takvom temelju. Upoređujem ovu civilizaciju sa građevinom, ozidanu od lošeg materijala, na trulom raspadljivom temelju.

Bog ne pokušava okrpiti ovaj raspadljivu i trulu građevinu koju mi zovemo civilizacija. Bog je poslao svog jednorodnoga sina Isusa Hrista, kao drugog Adama, da otpočne novu, podpuno različitou novog sastava civilizaciju.

SVIJET DRŽAN ZAROBLJEN

Dozvoli da to opišem još jednom drukčijim načinom. Bog kaže, "Da načinimo (Bog i Rije) čovjeka po svojem obliku, kao što smo mi". Bog je stvorio čovjeka po svojem obliku, kao što je on stvorio stoku po njihovoj vrsti. Ali Bog je stvorio čovjeka iz praha zemaljskog I. Mojs. 2:7) sa privremenim opstankom udiču vazduh. Bog je rekao tome smrtniku u koliko bude grešio za sigurne umrijeti. Čovjek nikad nije bio niti je besmrtna duša, već privremena postojeca duša. Ali on je mogao postati dijete Božije. Da je Adam uzeo drvo života on bi bio primio vječni život usaden u njega od Boga. Božiji Duh bi se bio uselio u njega, pomješao se sa ljudskim duhom, udružujući ga sa Bogom kao Božijeg sina-stvarni član Božije porodice.

Stoga je Adam i njegova djeca bili su moguća djeca Božija. Onda je došao Sotona, i kroz mater Evu zaveo je Adama koji je dozvolio da bude ukraden. Sotona je ukrao Božiju moguću djecu. Ali sa njihovom namjerom neposlušnosti Bogu, odbacivši Božiju ponudu sinovstva i krenuvši putem Sotone, čovjek ne samo da je izabrao put života i način civilizacije kradljivca, on je navukao na sebe i svoju familiju kaznu za grijeh-smrt! Razmisli što ovo znači!

Čovjeku je dozvoljeno da donese svoju vlastitu odluku-ili život vječni slučujući Boga, i uzimajući drvo života-ili, smrt sa neposlušnošću i uzimajući drvo smrti. Adam nije poslao.

Bog nije mogao ukinuti kaznu kad je on kazao da će kazna slijediti neposlušnost. Onda što je Bog uradio? Kako će Bog čak još spasiti svoju moguću djecu od kradljivca ne sa nagodbom njegova zakona i ukidanjem kazne. Već, sa proglasom na istoj osnovi od riječi da će On poslati svog jednorodnog sina, Isusa Hrista, da živi bezgrešno i onda, pošto nije navukao na sebe kaznu smrti, Isus će platiti za ljudske grijehe-smrt-umjesto čovjeka. Onda, zatim, Bog je također objavio na svom osnivanju zemlje da, kao u Adamu što će sva živa bića umrijeti, pošto sva živa bića griješe-tako u Hristu, isto svi će oživjeti na vaskrsenju iz mrtvih, poslije plaćanja njihove kazne plaćene za njih od Isusa Hrista.

Stoga ljudska nada je kroz vaskrsenje iz mrtvih i dug u stvari Isus je platio za njihovu smrtnu kaznu umjesto njih. Ali-ovo je važno!

Bog nije mogao da ponovo otvori drvo života ljudima u općenito sve dok Isus nije došao i platio smrtnu kaznu za narod-za sve one koji zgriješili. Bog nije poslao Isusa da plati kaznu sve do oko 4.000 godina sada skorom 2.000 godina. U međuvremenu, bilioni ljudi živjeli su i umrli. Tako Božiji plan (Božiji Vrhovni Plan) za izvršenje svoje namjere za svoj preporočaj kroz ljude, trebao je da otpočne sa Hristom, drugim Adamom. Bog je dozvolio da ovaj svijet bude osnovan od Adama. On je odpočeo isto osnivanje Božijeg svijeta kroz Hrista, drugog Adama, On je to započeo kroz jednog čovjeka-Isusa. Isus je rekao da će podignuti crkvu. Crkva je zažeti početak Božije nove civilizacije.

Isto kao što je Bog bio postavio svoju vlast na zemlji kroz Heruvima koga mi zovemo Lucifer, koga je Bog stavio na prestolje zemlje, tako Božija nova civilizacija bi će vlast Božija ponovo uspostavljena na zemlji kroz Hrista i Crkvu. Tako Bog je započeo novu civilizaciju-ili vlast-kroz Hrista, sa-12 apostola koje je Isus izabrao, pozvanih i izabranih iz generacije onda žive, u prvom vijeku A.D.

Ali Crkva je trebala da odpočne kao mala pa da raste. One je otpočela sa 12 apostola, i sa 120 duša krštenih na Duhovdan A.D. 31, na dan kada je Crkva osnovana. Isus je rekao, "Podignuću Crkvu svoju" (Matej 16:18) i u Efez 2:21, Crkva se naziva građevinom-u stvari duhovni Hram Boži. One ima temelj (stih 20). Njen temelj je Isus Hristos, skupa sa apostolima i prorocima (Efez. 2:19-22).

Sad razmotri ovu nauku Isusovu: "Svaki dakle koji sluša ove moje riječi i izvršuje ih, kazna da je kao mudar čovjek koji sazida kuću svoju na kamenu. I

udari kiča, i dočone poplave, i dunuće vjetrovi, i ona ne pade; jer bječe nazidana na kamenu, I svaki koji sluša ove riječi moje i ne izvrću ih, on će biti kao čovjek lud koji sazida kuću svoju na pijesku. I udariće kiče, dočone poplave i dunuće vjetrovi i udariće kuću onu, i pade, i satr se strašno" (Mat. 7:24-27). Isus je govorio o Crkvi, ozidano na temelju Hristovom, (i ta stijena bječe Hristos" I. Kor. 10:4). Također ovaj svijet je podignut na "pijesku" Sotone čavola i sotonski put čeznje, samovolje, čudnje, trke i borbe-put koji je Adam izabrao-put na kome je ovaj svijet podignut. Isus se vratio nazat k osnivanju svijeta i Crkve, i on ih je povezo kao građevnu.

Građevina koja je svijet njeno društvo i civilizacija-njeni običaji, sistemi, uprava i put jeste visoka gradnja, kako je spomenuto ranije, proširena je skroz na skroz sa lošeg kvaliteta materijala i konstrukcije. I Bog će dozvoliti da ta građevina (svijet ozidan na ljudskom konceptu dobra i zla) padne-i veliki pad stoga će se dogoditi!

Bog kaže, "Ako Gospod neće graditi doma, uzalud se muče koji ga grade" (Psalm 127:1). Sotona, a ne Bog, podigao je ovu kuću. Isus nije dočao da popravlja pogrešno ozidanu kuću koja je ovaj

svijet. On ne pokušava da sačuva konstrukciju podignutu od sotone. Umjesto, Isus kaže: "Izđite između njih i odvojte se (II. Kori. 6:17,19). Isus je izabrao apostole da budu dio, sa njim, temelj vječne nove građevine-novi svijet podpuno.

DOLAZEČA-NOVA CIVILIZACIJA

Kakvo je Isusovo jevanđelje-njegova poruka? Čto je on učio? Ne o sebi i samo o sebi-već o carstvu Božijem-koje je rođena familija Božija, koja će vladati svim nacijama sa upravom Božijom, kad se Hristos vrati i Sotona ukloni.

Biti rođeni, ljudski, svaki od nas prije treba da bude začet plodom ljudskog života koji dolazi od tijela našeg ljudskog oca. To oplodi ljudsko sjeme na ču majke. Ali sa začetjem mi smo samo stvoreni-ne još rođeni. Mi smo zametljaj. Poslije nekih četiri mjeseca to naraste dovoljno koje se zove medicinski fetus. I onda počne da raste fizički dokle ne bude gotovo za poročaj.

Ovaj proces ljudskog rađanja jeste skorom ista vrsta početka duhovnog Božijeg rađanja. Svako živo biće može se nazvati analogijom, sjeme. Biti rođeni od Boga, sveto sjeme koje je sveti Duh Boži, od te iste osobe-treba da uču u nas, da nas začne. Mi smo onda začet-sveti plod. Mi smo začeti sa našom duhovnom majkom Crkvom Božijom. Crkva je "Gornji Jerusolim, je mati svima nama" (Gal. 4:26). Onda se mi hranimo duhovno kroz majku, Crkvu, sa duhovnom hranom Riječi Božijom. Ali mi smo samo začet-nismo rođeni sve dok ne narastemo u blagodati i u poznanju Gospoda našega i spasa Isusa

Hrista" (II. Petr: 3:18). O ovome je mnogo opširnije pisno u našoj besplatnoj brošuri, Čto ti misli... Roditi se opet?

Isus je razjasnio fariseju Nikodinu (Jov. 3:3-6), da uču u carstvo Božije on se treba roditi ponove. Roditi se od Boga. I Čta je Bog? Bilo je ovdje već razjašnjeno da je Bog jedna sveta familija. Ali, kao Tvorac Svemira, Bog je također vladar nad svim svojim djelom. Bog vlada sa upravom. Sva vlast je osnovana na temeljnom zakonu. Zakon je zakonik pravila uprave-regulacije srodstvo izmedju pojedinaca ili grupe. Boži zakon jeste Boži put života, a taj put jeste ljubav. To je izvorna ljubav prema i u odnosu prema drugima. Za vladanje ljudskog života, jests ljubav prema Bogu, i ljubav prema čovjeku.

To je osnova za duhovni karakter Boga. Kakvo je bilo Isusovo jevanđelje? Riječ jevanđelje znači "dobra vijest". Isusovo jevanđelje bila je dobra vijest o dolasku carstva Božijega-i carstvo Božije je familija upravitelj nad zemljom i svemirom. Besplatna brošura "Čto je pravo jevandjelje"? razjašnjava zabunu predmeta. Piči za to kopiju danas.

DVOJNOST U ZAPISIMA

Sada još jednom, da razumijemo dvojtveni odnos povodom prvog ovjeka Adama, i Isusa Hrista drugog Adama.

Prvi Adam bio je živo biće-smrtan. Ali drvo života, zabadava ponuđeno njemu, simbolizuje popustljivost dozvole božanstvenog Boga-života da se useli u njega. On bi primio božanski život od Boga. On bi bio primio um Boži od Božijeg Duha uselivši se u njega i povezo bi ga sa njegovim ljudskim umom. On bi imao tu usku povezanost Oca-i-sina srodstvo sa Bogom. Ali Adam je odlučio da "ide sam" umjesto da primi posinstvo od Boga, prihvaćajući njegovu ponudu da se uključi u njegov život, stavljajući u njega i proizvod uma Božijega, on je uzeo na sebe sopstveno znanje od dobra i zla.

Drvo života dovelo bi Adama u bliskost Otac-i-sin srodstvo s Bogom. Isus, drugi Adam, imao je tu usku povezanost s Bogom. On je došao da pozove grešnike da izađu iz grijeha ovog griješnog svijeta, i da ih ujedini s Bogom, kao što je to mogao da učini prvi Adam i njegova familija. Isus je došao da izmiri pozvane sa Bogom.

Isus je propovjedao jevanđelje o carstvu Božijemu-upravljanja, vladanja familija Božija. Ne da krpi pogrešnu trulu građevinu koju je rasirila familija prvog Adama. Već pozvati svoju crkvu, proširiti Božiju familiju, iz ove građevine koja je ovaj svijet, i ujediniti ih s Bogom.

BOG OVOGA SVIJETA

All ovaj svijet je Sotonski svijet. On je bog ovoga svijeta (II. Kor. 4:3-4). Sotona je pokušao ubiti Isusa dok je bio dijete. Pokušao je poraziti Hrista kroz veliko iskušenje, kada je Isus bio oko 30 godina star. On je pobio većinu apostola. On je pokušao uništiti Božiju Crkvu na samom početku. Ali ona je ozidana na stijeni, "i stijena bježe Hristos" (I. Kor. 10:4). Crkva je otpočela jako dobro usprkos sotonskom nastojanju da je ometa. Isus je rekao da je paklena vrata ne mogu nadvladati. Kiše mogu doći, poplave, i vjetrovi da duvaju sa hurikanskom silom, ali će Crkva izdržati.

Sotona čeli da je uništiti. Zašto? Zato što je ovo Sotonski svijet. On sjedi na prijestolu ovoga svijeta (Isai. 14:13). I Crkva Božija ispuniće svu zemlju poslije kad se Sotona ukloni. Hristos, glava Crkve, uzeće prijesto od Sotone i vladaće kao svjetski vladar.

Onda, kad Sotona nije mogao da spreči širenje Crkve i njeno osnivanje i veličanstveni pokret, šta je on onda uradio? On je zaveo neke ljude da nastoje da unište Crkvu iz nutra. Postoji izreka, "Ako ih ne maćeš pobjediti, ujedini se s njima". On je naveo neke u Crkvi da se okrenu prema lažnom i krivotvorenom jevanđelju.

U Galatima 1:6-7, pitamo da je Crkva u Galatima pošla "drugim jevanđeljem". Oni su počeli vjerovati onima koji su im propovjedali "drugog Hrista" (II. Kori. 11:4). Ovi lažni poslanici pretvaraju se u apostole Hristove a u stvari su poslanici Sotone (stih 13-15).

Tako, od lažne braće u Crkvi, Sotona je uspio na pokon da zavede čak veliku količinu u Crkvi. On je uspio da pretvori ovu većinu u rastuću pogrešnu i lažnu crkvu. Za vrijeme prvih nekoliko mjeseci prave Crkve Božije, opozicija u Judeji bili su Iidovi. Mnogi Jevreji su odbili da priznaju da je Isus bio obećani Mesija-Bog u ljudskom tijelu. Ali 12-ca apostola bili su svjedoci Isusovom Mesijanstvu. Oni su bili skupa sa njim tri i po godine prije raspeća, i četrdeset dana poslije vaskrsnuća. Mnogi, iako samo manjina Jevreja, vjerovali su i krstili se u Duhu Božijem u Crkvi. Crkva, za vrijeme prvih nekoliko godina, sačinjavali su je većinom Jevreji.

Onda je Bog poslao Petra (Djela 10,11), kod neznabožca Kornilije da otvori spasenje

Neznabožcima. Bog je podigao apostola Paula da povade veliku Neznabožcačku službu propovjedanja. Neki od Jevreja koji su bili tadaj obrađeni pokušali su da zavedu neke Mojsijeve obrede, i obrezanje nad obrađenim Neznabožcima. Oni su htjeli "još više zakona". Pavle i apostoli suprostavili su se tame i ispravili su taj problem kroz Duh sveti (Djela 15). Onda neznabožci lažni članovi donjeli su

problem "nama zakona". Oni tvrde da je zakon ukinut-s Hristom je pribijen na krst. Oni propovjedaju lažnog Isusa koga oni zastupaju da je ukinuo svoga Oca zapovjesti.

Take je bilo, prije A.D. 50. (Crkva je osnovana A.D. 30) oštra kontraverzija se pojavila da li da se jevanđelje propovjeda o Hristu ili jevanđelje od Hrista. Uskoro zavjesa je spuštana preko istoriskih zapisa Crkve. Pokazuju činjenice da jaka saradnja i sustavno nastojanje bilo je urađeno da uništi istoriske zapise crkvenih događaja za sledećih stotinu godina. To je bilo "Izgubljeno stoljeće" u istoriji Crkve.

Kada se zavjesa istorije opet podigla oko A.D. 150, otkriveno je da Crkva zove sebe "Hrišćani", ali jedna podpuna i različita od one koju je Hristos osnovao kroz apostole A.D. 31.

CARSTVO NIJE CRKVA

Isusovo jevanđelje bilo je "dobra vijest o carstvu Božijemu" -Uprava Božija u rukama rođene Božije Familije. Crkva koju je Isus osnovao uvela je Boga Oca u sopstveni život vjerenika. Učenici, za vrijeme Isusova službovanja, bili su s njim koje bio doslovno Bog u ljudskom tijelu. Poslije Duhovdana, kada je Crkva bila osnovana, oni koji su se krstili u Crkvu sa Duhom suetijem bili su također u personalnom dodiru i vezi sa Bogom i sa Hristom (vidi I. Jova. 1:3). Bog, i Hristos, kroz Duh sveti, bili su u istom životu obrađenih.

Ali, kako veliki dio istaknutih Hrišćana su se odmetnuli, oni samo drže jevanđelje o Hristu. Oni su okrenuli milost u dozvolu za neposlušnost kao i Adam što je tako uradio. Oni uče da budu dobri-ali to je same tjelesno, ljudsko dobro. Njihov ljudski duh nije ujedinjen sa Duhom Božim-njihov um nije ujedinjen sa Božim. Oni dolaze i služe Hristu. Ali Isus je kazao u Marku 7:7-8, "uzaludo me poštujete, jer ostavljate zapovjesti Božije, a održavaju običaje ljudske". Zaista, danes, ova izopačena religija prozvala je sebe "Tradicionalno Hrišćanstvo".

Oni su odpočeli zidati građevine koje oni zovu "crkve"-sa strmim krovovima i okrašenim krstovima na fasadi zgrade. Oni su konačno podigli masovne ukrašene katedrale, Oni služe obliku i ceremoniji u tim katedralama-vjerujuči u "drugog Isusa", kao pagani vjerujuči u idole od kamena, ali bez personalnog dodira sa Bogom Ocem. Danas, tradicionalno Hrišćanstvo čini poštovanje Isusu, ali uče najmanje ili ništa o personalnom dodiru sa Bogom.

Jedna kardinalna tačka razlike jedne prave Crkve od mnogih istaknutih sekta i opredeljenika jeste ova: zavedene crkve ovoga svijeta stavljaju središte na Isusa, ali ponekad skorom odbacuju Boga Oca. Bog je postao nerealan-misterija nerealnost. Oni nisu naučili da je Hristos došao da otkrije Oca-da je Isus došao da nas izmiri sa Ocem-da je to Otac od koga nas je odsjekao naš grijeh-da Hristova prolivena krv sama po sebi ne "spašava nas"-dava nam spas i život vječni. Nego, (vidi Rim. 5:10) smrt Isusova izmiriva nas sa Bogom i mi smo spašeni (dat vječni život) sa Isusovim vaskrsenjem, omogućava dar Boga Oca kroz vaskrsenje iz mrtvih. Isusovo vaskrsenje omogućava naše vaskrsenje, pošto je on bio "prvorodni" (sa vaskrsenjem) među mnogom braćom" (Rim.8:29).

Prava Crkva ima Hrista na pravom mjestu-kao posrednika između nas i Boga Oca-kao personalnog spasitelja s desne strane Boga Oca u raju kao glava Crkve-kao dolazeći Kralj i vladar pod Bogom Ocem.

Isus, kao drugi Adam, došao je dolje da pozove od Boga "između njih" iz ovog svijeta i čak iz falsifikovanog "tradicionalnog Hrišćanstva", i da odpočnu podpuno Novi Svijet-novu civilizaciju.

Tako, Sotona je uspio u falsifikovanju Crkve Božije koju je Hristos, drugi Adam, osnovao. Ali vrata pakla nisu je savladala.

Istina, na ovu građevinu sazidanu na Stijeni, vjetrovi su duvali, poplave su nailazile, opozicija je radila-di protiv nje. Ipak prava Crkva u opiranju da preživi kroz vjekove proganjanja i opresije, izgubila je značajnu istinu. Ali se održala čvrsto na pravom imenu Boga Oca, Božija Crkva i jeste.

Držala se vrsto Božijeg Duhovnog zakona, Deset Zapovjesti. Držala je vrsto stvari svete Bogu-sveta Subota, plaćaju i Boži desetak. Zbog ovoga bila je i proganjana. Ali prebrodila je nevrete.

POŠEO SAM NALAZITI ODGOVOR

Opisao sam u početku ove brošure, moju prošlost i preokretaj. U tih originalnih šest mjeseci u dubljini učenja i istraživanja povodom Božijeg zakona, došao sam među grupu braće od to Crkve. Oni su većinom bili bačtovani u Vilamet Vali Oregon (Williamette Valley Oregon) na sjeverozapadu Amerike. Oni su bili ponizni, Bogo-bojazni narod željni da urade sve moguće da bi slušili velikom Bogu.

Ali, pitao sam se, da li su oni u stvari mogli biti ti jedni iz prave Crkve Božije osnovane od Isusa Hrista? Oni su brojčano bili mali, bez velike naobrazbe. Ipak oni su bili samo jedna Crkva koju sam mogao naći koja je držala riječ Božiju i njegove Zapovjesti. Oni su držali vjerno stvari svete Bagu-njegovu Subotu i plaćali njihov desetak. Oni su držali pravo bibliško ime, "Crkva Božija". Ni jedna druga Crkva na zemlji nije držala ova tri stožerna osnovna vjerovanja i izvršivanja. Oni su bili pokorni i iskreni tako da su bilit spremni žrtvovati svoje živote za ovu osnovnu istinu.

Ali zašto me je Bog doveo u dodir sa ovim narodom? Malo sam shvatio taj razlog, u to vrijeme.

U ovom momentu moram se vratiti unazad i kazati dodatak činjenice koje su se dogodile u mom vlastitom životu.

Kako sam već naveo u početku ove brošura da sam bio oko 26 godina na trgovačkom polju brošura i novina. Ja nisam znao onda, ali kasniji događaj ima dokaz da je Bog pripremao mene kroz ova iskustva za stvarni poziv koji će se dogoditi kasnije.

Bio sam oženjen u 25 godini starosti nedjelju ili dvije poslije ženidbe, moja žena iskusila je viđenje, ili jedan mnogo neobično ubjedljiv san, koji me je tada zastidio. Ja nisam bio "religiozan". Moj cijeli um i srce bili su u mom zanimanju, živio tada u Chicagu (Chicago Illinois) Illinois. U njenom snu-viđenju moja žena je vidjela anđela gdje se spusta s neba, na jednu prometnu raskrnicu Chicaga, privlače stotinama ljudi. Anđeo je došao direktno kod moje žene i mene dok smo stajali na raskrsnici. On nas je zagrlio, govoreći Drugi dolazak Hristov nije daleko, i Bog ima dužnost za vas da obavite. Kada je moja žena ispričala san-viđenje ja sam nekako bio uznemiren, pošto sam vidio da je to lično njoj izgledala stvarnost-još sam bio osramoćen i moje su misli bile samo kako da to što prije zaboravim. Ako je to stvarno bio poziv od Boga, kao Jona ja sam želio da pobjegnem od toga.

"Zašto", rekao sam "ne odeš i ispovjediš se svećeniku u crkvi na uglu, i ako u stvari nešto znaš on će ti možda kazati"? Više o tome nisam razmišljao, ali kasnije Bog je uzeo moju struku od mene, onda opet kasnije uspostavljenu istu struku na Pacifiku, sjeverozapadno, pojavio se ovaj izazov da otpočinem neumorno proučavanje Biblije.

Vjerski fanatici (meni) koji su zaokupirali moju ženu sa brigom sedmog-dana Subotom. Meni je to izgledalo fanatizam. Ali kako sam već naveo u početku ove brošure, trebao sam "progutati vranu". U naj napetijem učenju u mom životu, podbacio sam da dokazem mojoj ženi da je pogrešna. Ovo duboko učenje i istraživanje dokazalo mi je nepogrešivo postojanje Boga, i apsolutni autoritet Biblije kao direktna nadahnuta riječ Božija.

Decenijama sam produčio dubokim proučavanjem i istraživanjem od otkrića lavirinta bibliškog znanja i razumjevanja koje je bilo izgubljeno. U agoniji poraza imajući dva uspješna zanimanja ispod pana ispod mojih nogu, i Biblijski izazov, Bog me je omekšao na položaj potpunog pokorenja, gdje sam bio željan da priznam da sam grešio-željan da se pokorim potpuno njemu, i željan da vjerujem što on prosto kaže u svojim Rječima, bez obzira na nepopularnost takvog vjerovanja.

USPOSTAVLJANJE ISTINE

Tako živi Bog odpočeo je uspostavljati kroz mene mnogu istinu bibliškog znanja i razumjevanja koje je bilo izgubljeno kroz vjekove.

Sada bilo je jasno otkriveno meni kako se pogrešno Hrišćanstvo podiglo za prva tri vijeka od Hrišćanske podjele. Sotona vodeći ljudske vjerske vođe da objave jevanđelje po njihovom o Hristu, zamjenujući ga za jevanđelje od Hrista-Isusovo jevanđelje o carstvu Božijem. Ovo pogrešno Hrišćanstvo postalo je velika crkva i jeste opisana u Otkrivenju 17. i svagdje u Bibliji, imenovane kao: "Vavilon veliki, mati kurvama I Mrzost zemaljska".

Ona i njene žerke crkve pričaju o Hristu, često stavljajući malo važnosti za Boga Oca. Isusova cijela služba bila je da izmiri one pozvane, sa Bogom Ocem. Tu je sumo jedan zakonodavac-Bog Otac. Grijeh je prestup protiv Boga. Pokajanje je prema Bogu, a vjera je prema Hristu. Isus je došao da nas izmiri sa Ocem-ne da ga zamjene.

To je značajno da, poslije kada me je Bog pritisnuo dolje i omekšao, dozrio sam za predaju njemu, On je učinio da budem tako odlučno izazvan na kardinalsku tačku njegova zakona-njegove upra

ve-njegovo prvenstvo iznad svega drugoga, njegova vlast nad našim životom. Od svih točaka Božijeg zakona, Subota je jedna opitna zapovjest. Istaknuti, iskreni Hrišćani slobodno će priznati mi ne treba da imamo druge bogove pored jednog svemogućeg i pravog Boga. Oni će priznati da se mi ne trebamo klanjati idolima, ili pominjati Božije ime uzalud. Oni priznaju zapovjest da treba poštovati Oca i Mater, zabranu ubistva, preljube, krađe, laži. Oni čak kažu da je ovih devet zapovjesti prenjeto u Novi Zavjet.

Jednu zapovjest koju su odbacili i odbili da održavaju jeste poštovati Boga sa održavanjem njegove Subote svetom. Bog je učinio taj dan svetim, i rekao nam da ga držimo svetim. Jedna žena rekla mi je jednom prilikom da je žula da je Subota moj dan, i da se nada da to nije istina. Rekao sam, "Ne, Subota nije moj dan. Nedjelja je moj dan". "Oh, kako se radujem kad to čujem" izjavila je ona.

"Ali ti dobro ne razumiješ" produžio sam. "Nedjelja je moj dan, i Ponedjeljak, Utorak, Sreda, četvrtak i Petak. Ali Subota nije moj dan-to je Božji dan".

U mom napetom, dubokom, iscrpnom učenju i istraživanju da bi dokazao da je Nedjelja Hrišćanska Subota, nisam ostavio kamen ne prevrnut. Pažljivo sam pregledao svaku knjigu, članke ili zapise koje sam mogao naći koji su raspravljali o Suboti i pokušaju uvođenja Nedjelje. Pregledao sam vjerske enciklopedije, pregledao pažljivo Jevrejske i Grčke riječi u prikladnim bibliškim zapisima; čitao sam bibliške komentare i leksikone. Provjerio sam Istoriju.

PROBNA ZAPOVJEST!

Ali svi argumenti protiv Božije Subote i odobrenje Nedjelje za održavanje pokazalo je samo to-argumenti koji ne mogu održati vodu-argumenti isto pogrešni i često puta nepočetni.

Pronašao sam u istoriskim zapisima da je bila oštra i čestoka kontraverzija povodom ovog istog pitanja direktno i indirektno za vrijeme prva tri stoljeća Crkve.

Postoji istoriski kvartodeciman kontraversija (Quartodeciman Controversy) izmeću učenika apostola Jovana i njihove opozicije oko Pashe-Uskrs rasprave. Cijelo pitanje bilo je riješeno u ovoj lažnoj crkvi zvanoj "Vavilon Veliki" u Nicene zboru, sazvan od Rimskog Imperatora Konstantina A.D. 325. On je bio Imperator, a ne crkvenjak. Onda, u Sinodu u Laodiceji (Synod of Laodicea), A.D. 365 bio je proglašen jedan od crkvenih najčuvjenijih kanona: "Hrišćani ne smiju Judizovati

sa odmorom u Subotu, i moraju da rade na taj dan, pa^{ne}, postovati Gospoda dan. Ako bi i jedan se na^oao da Judizuje, neka bude proklet u Hristu".

Ovo je bila istovrijedno smrtnoj kazni po^{to} la^{na} crkva, kao simboli^{na} "ena" koja jaⁱ na "Zvijeri" iz Otkrivenja 17, jednostavno je proglasila ovaj oglas, i civilna vlast izvr^{ivala} je kaznu, obi^{no} smrt. Tako, kao u proro^{anstvu} Otkrivenja 13:15, Crkva li^{no} nije ubijala prave svetce, ve ^{je} "prouzrokovala" da budu ubijeni.

Prostor mi ne dozvoljava, u ovom sada^{njem} pisanju, da bi dao op^{irno} i podpuno obje^{njenje} biblijskog zna^{aja} od velike va^{nosti} o odr^{avanju} Bo^{ije} Subote. Na^a besplatna bro^{ura}, Koji dan je Hri^{anska} Subota? da^e vam mnogo detaljnije razja^{njenje}.

Ukratko, ipak, ovdje su naki zna^{ajni} i vaⁿⁱ zapisi:

Na kraju ^{to} se zove "Stvarala^{ka} Sedmica" sledeⁱ detalji su otkriveni: "I svrⁱ Bog do sedmog

dana djela svoja, koja uⁱⁿⁱ: i po^{inu} u sedmi dan od svih djela svoji, koja uⁱⁿⁱ. I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan po^{inu} od svih djela svojih, koja uⁱⁿⁱ" (I. Mojs. 2:2-3). Bog nije bio umoran ili izmu^{en}. Ve ^{je} dao primjer ^{ovje}anstvu, i stavio je svoje vlastito prisustvo u taj dan. Ovo on nikada nije u^{inio} povodom Nedjelje ili bilo koga drugog dana.

Adam je odbacio Bo^{ije} drvo ^{ivota}, Boⁱ zakon, i Bo^{iju} vlast nad njim. Ne postoje dokazi da je Adamova familija odr^{avala} Subotu za prvih 2.000 godina. Ali kada je Bog pozvao djecu Izrailja iz Egipta (zna^{ajno} kao poziva Crkve iz ovog svijeta)-Bog je otkrio Izrailju svoju Subotu.

U II. Knjigi Mojsijevoj 16, djeca Izrailja po^{ela} su se ^{aliti} da ^e pomrijeti od gladi. Bog je rekao da ^e im slati hranu sa Neba, u obliku mane, "da ih ispita ho^e li hoditi u mom zakonu ili ne". Ovo se odnosilo na poslu^{nost} ili grijeh. Na ^{esti} dan Bog im je slao dupli obrok mane, ali Bog im ne^e slao na sedmi dan. I Mojsija je rekao na ^{esti} dan, "Sutra je Subota, odmor svet Gospodu...". Onda u Subotu Mojsija im je naredio, "Danas je Subota Gospodnja, danas ne^{ete} naⁱ u polju. ^{est} dana ^e te kupiti, a sedmi je dan Subota, tada ne^e biti" (mane) (stih 23-26).

Na sedmi dan neki su poku^{ali} i oti^{li} da nakupe mane. I Bog je rekao "Dokle ^e te se protiviti zapovjestima mojim i zakonima mojim"? Ovo je bilo da je Bog sa ^{udom} sa Neba pokazao svome narodu koji je bio prvi dan Subote. Istorija kao i Jevreska tradicija pokazuje da taj dan sedmice nikad se nije uzmjesao od tad do danas.

U II. Knjigi Mojsijevoj 31:12-18, ^{itamo} da je Bag napravio Subotu vje^{nom} uredbom izme^u njega i njegova naroda. To je bilo obilje^e sa kojim ^e Bog znati da je to njegov narod, po^{to} odr^{avanje} Subote oni ga slu^{aju} na^{inom} kako drugi ne. To ih ozna^{ava} kao njegov narod. Po^{to} ni jedan drugi narod osim naroda Bo^{ijega} je ikada dr^{ao} Bo^{iju} Subotu. To ozna^{ava} Boga, po^{to} stvaranje potvr^{uje} Boga. Za ^{est} dana on je stvorio ^{ivot} na zemlji, a na sedmi dan on se odmorio i napravio taj dan svetim vremenom-sveto Bogu!

U 56-oj glavi Isaije ima proro^{anstvo} za na^e sada^{nje} vrijeme, po^{tivaju} Subotu. "A tu^{ine} (neznabo^{ce}) koji pristanu uz Gospoda da mu slu^e i da ljube ime Gospodnje, da mu budu sluge. Koji god drⁱ Subotu da je ne oskrvni i dr^e zavjet moju. Njih ^u dovesti na svetu goru svoju, i razveseli^u ih u domu svojem milostivnom" (Isaija 56:6-7).

U Marku 2:28, isus je izjavio: "Dakle je gospodar sin ^{ovje}iji i od Subote". Onda, Subota je prvi dan Gospodnji-ne Nedjelja. Subota je, kako je izjavljeno gore jeste jedna oprobna zapovjest-jedan ^{ak} koji se isti^e Hri^{aninom}, odbija da slu^a. U 1. Jovana 2:4, mi ^{itamo}: "Onaj koji govori, vjerujem u njega, a zapovjesti njegove ne drⁱ, la^{ov} je i u njemu istine nema".

Grijeh je bezakonje prestup Bo^{ijeg} zakona (1 Jova. 3:4) Orginalna Crkva Bo^{ija}, pod apostolima, dr^{ala} je Subotu. Apostol Pavle propovjedao je neznabo^{cima} Subotom za punu godinu i ^{est} mjeseci, kada je oti^{ao} od Jevreja k neznabo^{cima} (Djela 18:4-11).

Kao ^{to} je Subota obilje^e Bo^{ijeg} naroda (Jevreji, neynabo^{ci} ili bilo koja druga rasa), tako je Nedjelja obilje^e koje ozna^{ava} autoritet la^{nog} Hri^{anstva}-

“Vavilon veliki, majka kurvama”-pošto Nedjelja nema nikakvog drugog autoriteta. Zamjenom paganske Nedjelje da falsifikuje Božiju Subotu jeste jedan glavni trik Sotone u zavojenju svih naroda, krivotvorenje Božije istine kao i Crkve.

Jedno izgovaranje upotrebljeno od “tradicionalnog Hrišćanstva” za održavanje Nedjelje jeste pogrešno vjerovanje da je Isus vaskrsnuo iz mrtvije Nedjeljom. Ali u stvari činjenica je da se vaskrsnuće nije dogodilo u Nedjelju već u Subotu kasno poslije podne. Za dokaz ove lažne tradicije, pročitaj našu besplatnu brošuru, Vaskrsnuće nije bilo u Nedjelju. Onda pročitaj ovu istinu i svojoj vlastitoj Bibliji.

Isus kaže: “...zaludo me potuži u čiji naukama zapovjestima ljudskim. Jer ostaviće zapovjesti Božije, a drže običaje ljudske... dobro ukidate zapovjest Božiju da svoj običaj sačuvate” (Marko 7:7-9). Ovo je jedan ključ koji odključava vrata poznavanju od jedne prave originalne Crkve Božije, osnovane od Hrista, koja produkuje da izdrži napade Sotone kroz godine i vjekove. A to nije samo jedan znak obilježja.

PRAVO IME

Isus se molio za svoju Crkvu: “...Oće sveti! Sačuvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da budu jednako kao i mi. Dok sam bio s njima na svijetu, čuvao sam ih u ime tvoje... a sad idem k tebi... ja im dadoh riječ tvoju, i svijet omrznu na njih, jer nisu od svijeta, kao ni ja što nisam od svijeta. Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih sačuvaš od zla. Od svijeta nisu, kao ni ja što nisam od svijeta. Osveti ih istinom svojom: eji je tvoja istina” (Jovan 17:11-17).

Isus je rekao njegova prava Crkva treba da se drži u ime njegovog Oca-Boga. Dvanajest puta u Novom Zavjetu spominje se ime ove prave istinite Crkve a to jeste Crkva Božija! To je Božija Crkva, i Isus Hristos je njen čuvar, uzdržatelj, upravitelj!

U pet zapisa u kojima pravo ime Crkve se spominje, cjelokupno tijelo Hristovo-Crkva u cjelini Đe označena. Tako kad se govori o cjelokupnoj Crkvi, uključujući sve njene pojedine članove na zemlji, ime je Crkva Božija. Odje je tih pet primjera:

- 1.) Djela Apostolska 20:28; opomena starijem jeste “pasite Crkvu Gospoda i Boga”.
- 2.) 1. Korincanima 10:32; “Ne budite na sablazan, ni Jevrejima, ni Grcima, ni Crkvi Božijoj”.
- 3.) 11:22, “.. ili ne marite za Crkvu Božiju, i sramotite one koji nemaju?”
- 4.) 15:9, Pavle piše: “Jer... gonih Crkvu Božiju”.
- 5.) Galatima 1:13, Ova rečenica ponavlja ovu gore već navedenu- “jer gonih Crkvu Božiju”.

Gdje je jedan naročito lokalni zbor spomenut, prava Crkva je nazvana “Crkva Božija”, često

sa mjestom nalazišta. Evo još četiri zapisa:

- 6.) “Crkvi Božijoj koja je u Korintu”. I. Korin. 1:2.
- 7.) II. Korincanima 1:1, Crkvi Božijoj koja je u Korintu.
- 8.) I. Timoteju 3:5: u govoru o lokalnim starješinama u lokalnim skupovima, Pavle je pisao Timoteju. “A ako ne umiju svojim domom upravljati, kako će se moći starati za Crkvu Božiju?”
- 9.) 3:15, “... da znaš kako treba živjeti u domu Božijemu, koji je Crkva Boga živoga”.

EVO OVO JE CRKVA BOGA ŽIVOGA.